

بہ تصویر می کشد

ادبیات ژاپن

بهار خسروی

گروه کتاب

کتاب «گودال» نوشته هیرگو اوپامادا، نویسنده سوئرال ژاپنی که با ترجمه محبوبه بیاتانی توسط انتشارات کرمه در تهران منتشر شده، باضماینی از ژانر وحشت، تانزری و ماهاهایی از قصه‌های ژاپنی-آمریکایی خواننده را تا انتها همراه با خود همراه می‌کند. نویسنده با بهره‌گرفتن از سبک‌های قصه‌ها، روایت‌های سنتی ژاپنی، قصه‌های ژاپن-آمریکایی و تانزری ژاپنی، خواننده را با خود همراه می‌کند. نویسنده با بهره‌گرفتن از سبک‌های قصه‌ها، روایت‌های سنتی ژاپنی، قصه‌های ژاپن-آمریکایی و تانزری ژاپنی، خواننده را با خود همراه می‌کند. نویسنده با بهره‌گرفتن از سبک‌های قصه‌ها، روایت‌های سنتی ژاپنی، قصه‌های ژاپن-آمریکایی و تانزری ژاپنی، خواننده را با خود همراه می‌کند.

گودال

- نویسنده: هیروکو اويامادا
- مترجم: محبوبه بیاتانی
- انتشارات: فکرنو
- تعداد صفحات: ۱۲۰ صفحه
- قیمت: ۲۵۰۰۰۰ تومان

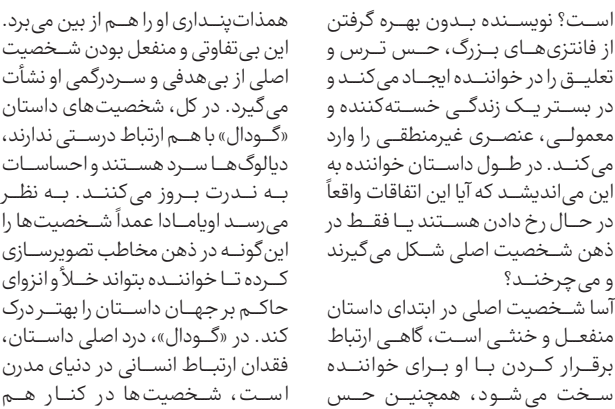
کابوس‌هایی مبهم
از همان ابتدای داستان «گودال»، خواننده متوجه این نکته می‌شود که قرار نیست نویسنده همه اطلاعات را به صورت شفاف و قطعی پیش رویش

نیوس‌هایی مبهم

از همان ابتدای داستان «گودال»، خواننده متوجه این نکته می‌شود که قرار نیست نویسنده همه اطلاعات را به صورت شفاف و قطعی پیش رویش

اوایمادابا به جای توصیفات طولانی برای
 القیاس قس را بنا نمایی، به به جهات
 کوتا و خنثی، خواننده را به روند تدریجی
 بنیای داستانی خود فرو می برد. یکی
 نقطه قوت گداوکل، روند تدریجی
 اتفاقات غیرمنتظره و چهره های عجیب
 و شاخته و زن دنگزی روزمزه است
 همه این اتفاقات با وجود نامعمول
 بودن، در روند داستان واقعی به نظر
 می رسند؛ اما وقتی در کنار یکدیگر
 قرار می گیرند، فضای کابینا کوبه
 می سازند. اوایمادابا علت این اتفاقات
 را توضیح نمی دهد و همین ابهام،
 خواننده را با شخصیت اصلی داستان
 همراه می کند. اتفاق های عجیب با
 لحنی عادی روایت می شوند و همین
 تضاد، اضطرابی پنهان برای خواننده
 به وجود می آورد. نویسنده به مهارت
 خود در روند داستان این پرسش را در
 ذهن مخاطب می رود می آورد که
 تا زدن کشیش پیچید خود خارج شد
 فقط از کودایی به گودال دیگر افتاده

← نقاشی «برف گل
پائونیا» اثر اوئہ مورا
شوئن، (۱۹۴۴)،
مجموعہ موزہ ہنر
آداچی

نویسنده سورتال ژاپنی

داستان «گودال» دومین اثر نویسنده ژاپنی هیروکو اوایامادا است. این نویسنده زن که متولد سال ۱۹۸۳ در هیروشیما است، به حال چهار کتاب منتشر کرده و فارغ‌التحصیل ادبیات ژاپنی در دانشگاه هیروشیما است. او پس از فارغ‌التحصیلی شغل‌های مختلفی را آزموده و این تغییر مسیرها به مثابه تجربه‌ای بوده که به نوشتن او کمک کرده است. به عنوان مثال او مدتی را در یک کارخانه بزرگ تولید ماشین کار کرده، تجربه‌ای که احتمالاً الهام‌بخش اولین داستان او با عنوان «کارخانه» بوده است. او با همین اثر و در ابتدای راه نویسندگی، جایزه ادبی شینجیورا در سال ۲۰۰۸ کسب کرد. همان‌گونه

«کارخانه» یکی از نمون
ادبیات سورتال معاص
تصویری از بیگانگی
دین نظام‌های کاری بو
ارائه می‌دهد. اثر این
در باب رابطه انسان
طبیعت و از خودبیگان
جهان سرمایه‌داری است
اوایامادا از فرانتس ک
ماریو باگاس یوسو
عنوان نویسنده‌دگ
می‌کند که بیشتر

نویسنده سورتال ژاپنی

درخشان
است که
مردن در
یک و پوچ
فلسفی
زمان،
ر

به اتفاقات پیش از افتاده روزمره در قالب هنر بگذراند و ندایی بی نقص پیرامون استعاره‌ای بسازه که ممکن است نویسندگان دیگر آن را کار گیرند به سرعت کنارش بگذراند، اما اوایامادار، هالما را استعداد خود تسلط دارد. اوایامادار در «گودال» به تمرکز زنجی تجربه زنان و محدودیت‌های زندگی زنان عادی، جهانی می‌سازد که بر آن میل، فرسودگی و تهی بودن در تلاش مناسبات معنوی سر به بیرون می‌زند. سایت Asian Review Books می‌نویسد: «گودال» به خوبی هسته انتقادی اجتماعی را همان از آشکار می‌کند: «زمان» و مشکلات زندگی از بزرگسالان، خصوص زنان تأکید می‌کند. کار کردن ملال‌آور است. فرزندپوری ناخوشایند است و خانه‌داری، آطور که می‌بیند مساهبه‌های منته‌تر آسان آن تعطیلات بایستانه‌ای که هرگز پایان ندارد توصیف می‌کند. نیست، سؤال زمان این است که برای یک زن چه کاری باقی می‌ماند که انجام دهد؟»

وایاماد با روایتی دقیق و گزنده، خواننده را به دشمنانی فروپاشی پیوندهای استانی می‌برد. اثری که تحسین منتقدان ادبی و شریانی همچون خبرنامه «Shelf Awareness» را نرسد از ناپختگی است: «همه کوتاه وایاماد، ناگاهی چند لایه و پیچیده به دستگویی و انزوا و معاصر دارد و چنان فولاناک و تأثیرگذار است که سبک سورئال آن به سرعت قانع کننده و کاملاً واقعی جلوه می‌کند.»

در جهان داستانی وایاماد، اضطراب از رخدادهای استثنایی، بلکه از عادی‌ترین و اجتناب‌ناپذیرترین درگونی‌های زندگی نشأت می‌گیرد. و با نگاهی دقیق، نشان می‌دهد که چگونه تغییر حتی وقتی بین پنبه‌پذیر و نازک‌باز است، می‌تواند هراس انگیز باشد: در انسان ارمانی است و آنچه نچه ناچار است به آن بدل شود، معلق بجهان می‌دارد. توصیف زیوریک تایمز از وایاماد، وایاماد، به‌خوبی ماهیت این هراس پنهان را روشن می‌کند: «وایاماد»

داشتند. او در سال ۲۰۱۳ برای استان خود با عنوان «گودال» برنده جوایز بهترین فیلم کوتاه شد. او در حین فیلمبرداری، محسوب می‌شود. او در حین کتاب به حومه شهر نقل مکان می‌کند. او در حین فیلمبرداری، محسوب می‌شود. او در حین کتاب به حومه شهر نقل مکان می‌کند. او در حین فیلمبرداری، محسوب می‌شود. او در حین کتاب به حومه شهر نقل مکان می‌کند.

بهاری

- نویسنده: توموکا شیباساکی
- مترجم: فرزانه فروغی
- انتشارات: فکر نو
- تعداد صفحات: ۱۲۸ صفحه
- قیمت: ۲۵۰۰۰۰ تومان

نویسنده از مواجهه شخصیت با پدیدگی و تصویرسازی محیط پیرامونش، نهائست. بیاسیاسی از زورمگری فرار نکرده و آن را به دستمایه‌ای برای آزاداندستان خود تبدیل کرده و نشان می‌دهد زندگی واقعی فزاینده در همین لحظات به ظاهر بی‌اهمیت یعنی خرید کردن، پیاده‌روی، تماشاخانه فراموش شده... جرّان دار، البته نویسنده در بخش‌هایی از داستان آن قدر در پی شخصیت زندگی غرق می‌شود: که گاهی مخاطب از خودش می‌پرسد: خوب که می‌این جزئیات قرار است

بزرگ و شلوغ و هیاهوی کلان شهر
پیش چشمان مخاطب به تصویر
می‌کشند. چشمان نوعی هیاهوی ناشی
از سرگردانگی و معماری و هنر را در تار و پود
وابست‌انسانی داستان خود گنجانده
اند. برای تار و هوسایگان
ای اهمیت‌ترین فضاهای بناها تبدیل
به دغدغه‌ای بزرگ می‌شود که درباره
نصیحت کرده، در پی کشف و فهم
نمی‌شوند و خارج از جریان است
و به‌تازگی و هیاهوی آن، اوقات خود را
گذرانند. شخصیت‌های داستان
هوا و سرد به نظر می‌رسند و
خوش‌حالی از داستان ممکن است
برای خواننده قابل درک نباشد. در
مخاطب نمی‌تواند همذات‌پنداری
معمولی با آنها پیدا کند، چرا که
نیاساسی اجازه نمی‌دهد خواننده به
دنیای درونی و پرآشوب شخصیت‌ها
آورد شود.

غرق در جزئیات زندگی روزمره

[illegible]

ناگهانی و آشکار نیست، به تدریج از خلال گفت‌وگو با دیگران، مشاهده رفتار اطرافیان با مواجهه با سبک و فضا‌سازی عاطفی اتفاق می‌افتد. در این کتاب رویدادهای بی‌ظاهر ساده و کم‌اهمیت، معنایی عمیق را به دوش می‌کشند و هر برخورد، سکوت یا گفت‌وگو می‌تواند زمینه‌ساز کشف یا خف کشفیات انسان یا تغییرات روزی در او شود. بزنامایی روایتی انسانی و تأثیر آنها بر شکل‌گیری هویت، احساسات و خویشتن شخصیت‌ها در این کتاب به خوبی شکل گرفته و مطالب به درک مشترکی با نویسنده می‌رسد. «باغ بهاری» نشان می‌دهد شجاعت انسان از خودش قضا در موقعیت‌های بحرانی و خاص به دست نمی‌آید، بلکه گاهی در تک‌تکراره‌ها، عادت‌ها و مناسبات روزمره نیز شکل می‌گیرد. نویسنده روایت‌های دقیق و تأمل‌برانگیزی از انسان‌های پیرامون شجاعت، اصلی، آشنای‌های کم‌ملاقات می‌کند، فضاهای داخلی و زندگی شهری ارائه می‌دهد و خواننده را با داستان‌های دگر می‌کند. کتاب از فضا‌سازی خوبی برخوردار است و نویسنده یک اثر خاص را معمولی یا بی‌حاشیه نگه می‌دارد. توصیف کرده که خواننده کاملاً آن را در ذهن خود تصور می‌کند. او با جزئیات دقیق سعی دارد احساسات و عمیق‌تر به مخاطب وارد منتقل کند و در عین حال از توضیح‌های مستقیم هم اجتناب دارد. شیواساکی توانسته تمام مبان ازادی فردی، نهایی در یک شهر

- «باغ بهاری» با
گره‌های داستانی-پایه
پیدا می‌شود
تألفات عجب
و غریب پیش
نمی‌رود و روایت
براساس ارتباط
و نحوه تعامل
شخصیت اصلی
با همسایگانش
ادامه پیدا می‌کند
نویسنده با تمرکز
بر ارتباطات و نگا
شخصیت‌ها به
پیرامون‌ها،
زندگی آنها را
مورد بررسی قرار
می‌دهد
تعامل ابعاد پنهان
روان شناختی آن‌ها
و آشکار می‌کند
نشان می‌دهد که
نشان‌ها چطور
در زندگی عادی
و روزمره خود از
خلاف این روابط
به کشف و تغییر
می‌کنند

انزوای فردی در هیاهوی شهر

داسټاسکي پيچيده يا روايات عجيبه شيباسکي (باغ بهاري) يا باغ بهارها غريب پيشي نر و زاناش براساس ارتباط ونحوه تعامل تازان يا همسايگانش ادامه ي دهد نويسنده با تمرکز بر ارتباطات و شخصيتها به پرمشاورسان، زندگي آنها را مورد بررسي قرار ي دهد. آنها تعامل افراد بهان و شناخت زندگي آنها را آشکار ي کند و نشان ي دهد انسانها در زندگي عادي و روزمره خود چگونه در کنار يان روابط سعيد يا شگيف و شوم ي رسند و تغيير ي کنند. اين نوع از تغيير معمولاً

جهاز را تغيير می دهند، انسان هاي را به تصوير مي کشد که در ارتباط با ديگران از جمله همسر، دوست، همسايه يا حتي یک غريبه به تغييرات فوني بزرگي مي رسند. اين داستان ها به مضامین يادآوري مي کند شخصيت آدمي مقابل با چاره هاي بزرگ پخته نمي شود، بلکه گاهي اصطکاک مداوم و در چارچوب آرام و فرساينده روزمري و در تقابل با ديگران نيزشکلي مي گيرد. گاهي یک سوتفاهم کوچک، یک فقدان ساده يا نواند شي گدر یک روز بدون اتفاق مي تواند تأثير بيشتري بر خواننده داشته باشد و با چنين حال و هوايي ارتباط بهتري برقرار کند.

کتاب «باغ بهاري» نوشته سوتموک شيباساکی و ترجمه فرانزه فروغي که انتشارات فکر نو به چاپ رسيده، از دست روايت هاست؛ زماني واقع گرايانه و با فضاي آرام، عميق و پرميلانکيز که در توکيو روايت مي شود و برنده جايزه اکتوتاکاواو اين شده است. داستان حول محور زندگي تارو مي چرخد؛ مردی که سوتموک شيباساکی که پس از تجربه

از مرگانه همواره از طرفداران و آرتیستین و
 آرگان‌دارترین بخش‌های ادبیات به
 حساب می‌آید، چرا که بیش از هر
 قالب دیگری با زندگی واقعی انسان
 و دنیای او پیوند برقرار می‌کند. در
 این سبک، خواننده فقط با درآه‌ها
 و رو‌رو به رو نمی‌شود بلکه با شخصیت‌ها
 و زندگی می‌کند، با دغدغه‌های‌شان
 همراه می‌شوند و همچون از نگاه آنها
 می‌بیند. رمان‌ها معمولاً با ریتم
 حوادث پی در پی و گره‌افکنی‌های
 پیچیده پیش می‌روند تا مخاطب
 به خود جذب کند، اما در این میان
 آثاری هم هستند که در نقطه مقابل
 این جریان می‌ایستند؛ داستان‌هایی
 که به عرصه روزمرگی و جزئیات و روابط
 انسانی می‌پردازد و از اتفاقات پی‌درپی
 و حوادث پسر سر هم به تبعیت
 نمی‌کند تا تاضایی بکثرت و عمیق‌تر
 آثاری خواننده ایجاد کند. این دست
 از آثار، خواننده را به تماشای لایه‌های
 پنهان یک زندگی ساده و اتفاقات پیش
 یا افتاده در یک روز معمولی دعوت
 می‌کند. نویسنده در این سبک از
 روایت، به جای خلق هیمران‌هایی که

ک روز در این سیاره

داستان «باغ بهاری» که در سال ۱۰۱۴ منتشر شده، معروف‌ترین اثر توموکا شیباساکی نویسنده معاصر ژاپنی است. این نویسنده زن اهل اوساکا که تا به حال اثری از او به زبان فارسی منتشر نشده، متولد سال ۱۹۷۳ بوده و تحصیلات خود را در دانشگاه اوساکا گذرانده است. او اولین داستان کوتاه خود را با عنوان «قرمز، زرد، نارنجی، آبی» در

سال ۱۹۹۹ منتشر کرد و یک سال بعد از آن «یک روز در این سیاره» را که اولین رمانش بود به چاپ رساند. استقبال گسترده از این اثر باعث شد تا کارگردان ژاپنی ایسانو یوکیسادا دست به اقتباسی سینمایی از آن بزند و فیلمی به همین نام را در سال ۲۰۰۳ روی پرده سینما ببرد. ایسانو، در آن سال ۲۰۰۶ برای کتاب خود با نام «امروز، در آن

به MEXT را دریافت کرد و یک سال بعد
 این کتاب در فهرست نامزدهای جایزه
 گاوا قرار گرفت. هرچند او در آن سال
 سبب این جایزه ادبی نشد، اما سرانجام
 دو هیکمین دوره برگزاری این رخد
 سال ۲۰۱۴ آن را برای کتاب «باغ بهاری»